

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Hlídačky.cz s.r.o.**
sídlem Americká 362/11, 120 00 Praha 2
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Michalem Hanychem, LL.M.
sídlem Renneská třída 393/12, 639 00 Brno

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3162/3, 709 00 Ostrava

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Změna žaloby se **připouští**.
- II. Žaloba se **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal soudní ochrany před nezákonným zásahem žalovaného jako správního orgánu, který spatřoval ve výzvě žalovaného ze dne 18. 8. 2021 č. j. 3299666/21/3200-00490-800242 vydané podle § 57 a § 58 zákona č. 280/2009 Sb.,

daňového řádu, v platném znění (dále jen „daňový řád“), jíž žalovaný vyzval žalobce jako třetí osobu zúčastněnou na správě daní, aby mu do 15 dnů od doručení výzvy poskytl seznamy osob definovaných jako „Hlídačky“ a „Rodiče“ ve všeobecných obchodních podmínkách služby nabízené na www.hlidacky.cz, které mají bydliště v Moravskoslezském kraji a které byly v evidenci od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2021 (dále jen „Výzva“). Žalovaný současně žalobce poučil, že nesplní-li povinnosti uložené Výzvou, může mu správce daně uložit pořádkovou pokutu.

2. Žalobce považuje Výzvu za nezákonný zásah do svých práv a domáhá se vydání rozsudku, že zásah spočívající ve Výzvě je nezákonný. Žalobce namítl, že správce daně je na základě ust. §§ 57 a 58 daňového řádu oprávněn získávat jen ty údaje, které jsou nezbytné pro správu daní, jež nelze získat z vlastních zdrojů správce daně ani od jiného orgánu veřejné moci a navíc je povinen respektovat zásadu přiměřenosti dle § 5 odst. 3 daňového řádu. Správce daně nezdůvodnil, proč jsou požadované údaje nezbytné a proč nemá možnost je získat jinak. Žalobce poukázal na související judikaturu (rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouc sp. zn. 65 A 37/2020, rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10 A 53/2015, rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 A 123/2018). Dále žalobce zdůraznil, že je toliko provozovatelem webových stránek, nikoliv agenturou práce či zprostředkovatelem smluvního vztahu. Žalobce rovněž není osobou zpracovávající údaje ve smyslu § 57 odst. 1 daňového řádu. Žalobce má za to, že plošné poskytnutí údajů o všech uživateli může ohrozit jméno platformy hlidacky.cz a může mít přímý dopad na podnikání žalobce. Rovněž poukázal na nepřiměřené zatěžování žalobce, kdy mu správce daně ukládá povinnosti nad rámec zákona bez jakéhokoliv odůvodnění o nezbytnosti požadovaných údajů pro správu daní.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že v daném případě provádí vyhledávací činnost, tj. postup při správě daní, při němž v duchu zásady oficiality vyhledává důkazní prostředky a daňové subjekty a zjišťuje plnění jejich povinností při správě daní před zahájením řízení i v jeho průběhu. Žalovaný přiblížil, že na portálu hlidacky.cz provozovaném žalobcem bylo zjištěno, že žalobce shromažďuje a disponuje velkým množstvím osobních údajů pro účely založení uživatelského účtu a tyto informace nejsou shromažďovány žádným jiným subjektem ani státním orgánem. Z hlediska procesní ekonomie a efektivity zvoleného postupu se proto jeví Výzva k poskytnutí informací jako přiměřená zátěž pro povinného, neboť žalovaný požadoval data za účelem dosažení cíle správy daní. Dále žalovaný zdůraznil, že žalobce na svém webu uvádí, že platba za služby může proběhnout podle domluvy mezi rodičem a hlídačkou bez zapojení žalobce, z čehož lze dovodit, že žalobce nevyklučuje platby prostřednictvím jím provozovaného portálu. Žalovaný je vázán zásadou nevěřejnosti a zachování mlčenlivosti při správě daní, takže vyhověním napadené výzvě nemůže dojít k ohrožení jména platformy žalobce. Žalovaný zdůraznil, že poučení žalobce o možnosti uložit pokutu za nesplnění povinností je povinností žalovaného podle § 6 odst. 3 daňového řádu.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
5. Žalobce podáním doručeným soudu dne 17. 12. 2021 navrhl změnu podané žaloby podle ust. § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 95 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném

znění (dále jen „o. s. ř.“), když žalovaný vydal dne 23. 11. 2021 pod č. j. 4117584/21/3200-00490-809910 novou výzvu, která je co do okruhu požadovaných informací identická s výzvou původní ze dne 18. 8. 2021. Vydáním této nové výzvy pozbyla původní výzva ze dne 18. 8. 2021 účinnosti. Žalobce tedy navrhl, aby nezákonný zásah, proti němuž byla podána žaloba, nově spočíval v nové výzvě, přičemž žalobní důvody podané žaloby proti nezákonnému zásahu nadále trvají.

6. V replice doručené krajskému soudu dne 30. 12. 2021 žalobce v reakci na vyjádření žalovaného setrval na své dosavadní žalobní argumentaci.
7. Krajský soud posoudil žalobcův návrh na změnu žaloby doručený krajskému soudu dne 17. 12. 2021 a neshledal důvody, pro které by nebylo možno tomuto návrhu vyhovět, když v postupu žalovaného došlo toliko k té změně, že původní výzva ze dne 18. 8. 2021 byla nahrazena výzvou pozdější ze dne 23. 11. 2021, aniž by nastala jakákoliv změna obsahová. Návrhu na změnu žaloby proto krajský soud vyhověl (výrok I. tohoto rozsudku).
8. Podle ust. § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu určení toho, že zásah byl nezákonný.
9. Ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň- splněny následující podmínky: Žalobce musí být **přímo** (1. podmínka) **zkrácen na svých právech** (2. podmínka) **nezákonným** (3. podmínka) **zásahem, pokynem nebo donucením** ("zásahem" správního orgánu v širším smyslu) **správního orgánu, které nejsou rozhodnutím** (4. podmínka), a **byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo** (5. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“- ze dne 17. 3. 2005, sp. zn. 2 Aps 1/2005, publ. ve Sb. NSS pod č. 603/2005).
10. Krajský soud se dále zaměřil na naplnění jednotlivých výše vymezených podmínek u žalobcem tvrzeného zásahu.
11. Předmětná Výzva správce daně je sama osobě nepochybně „zásahem“ v širším smyslu, neboť se jedná o pokyn správního orgánu žalobci, aby něco učinil (předložil seznamy osob a dostupné informace o nich), přičemž se nejedná o rozhodnutí; 4. podmínka tedy splněna je. Naplněna je také podmínka 5., neboť výzva zjevně směřuje přímo vůči žalobci jako konkrétnímu právnímu subjektu, nejedná se o žádný abstraktní akt s neurčitým okruhem adresátů.
12. Krajský soud však dospěl k závěru o absenci naplnění 1. a 2. podmínky, a to proto, že posuzovaná Výzva je úkonem sice apelativním, majícím přímět žalobce, aby něco učinil, avšak zároveň je úkonem přímo nevynutitelným a ve své podstatě pouze informativním, kterým se žádná práva žalobce nezkracují, tj. proti jeho vůli neomezují, tím méně pak

přímo. Přípis správního orgánu určité osobě (zde žalobci), který obsahuje přímo nevynečitelnou výzvu, aby něco učinila a informaci o případných negativních důsledcích, které tuto osobu za určitých zákonem předvídaných podmínek mohou postihnout (zde poučení o možnosti uložení pořádkové pokuty), nelze považovat za zkrácení subjektivních práv této osoby, jakkoliv takovou osobu mohou znejistit v náhledu na její právní pozici a vyvolat v ní pocit jistého ohrožení.

13. Právní řád obecně, stejně jako ani ust. § 82 s. ř. s., neposkytuje a zásadně nemůže poskytovat ochranu před subjektivním pocitem ohrožení či nejistoty, nýbrž jen ochranu subjektivních práv, tedy konkrétních práv určité osoby. Argumentace žalobce možností uložení pořádkové pokuty je proto lichá. Skutečnost, že chování žalobce, které by bylo v rozporu s pokynem správního orgánu, může vyvolat následek v podobě uložení nějaké sankce, budou-li splněny podmínky pro její uložení, neznamena, že by již Výzva samotná zasahovala do právní sféry žalobce. Do ní by zasáhlo teprve správní rozhodnutí, jímž by byla pořádková pokuta skutečně uložena. Stejně závěry učinil NSS ve skutkově i právně obdobném případě rozhodovaném v již zmiňované věci vedené pod sp. zn. 2 Aps 1/2005 (odst. 9 tohoto rozsudku). V nyní souzené věci krajský soud

neshledal žádné skutkové ani právní důvody, pro které by se měl od citovaných závěrů NSS odchýlit.

14. Krajský soud považuje za vhodné dodat, že právní norma obsažená v § 82 s. ř. s. stanoví podmínky soudní ochrany směrem k minulosti či přítomnosti, tj. že v době podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem musí „zásah“ správního orgánu do právní sféry žalobce existovat, ať už ve formě dokonatého nebo pokračujícího jednání. Ochranu proto nelze poskytnout potencionálnímu ohrožení zásahem, který aktuálně neexistuje a který by mohl nastat v budoucnu.
15. S ohledem na nezbytnost kumulativního naplnění zákonných podmínek zásahu (blíže odst. 9 tohoto rozsudku) se krajský soud již nezabýval existencí 3. podmínky, neboť to shledal nadbytečným.
16. K žalobcem zmiňované judikatuře (blíže odst. 2 tohoto rozsudku) krajský soud uvádí, že rozsudky Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouc sp. zn. 65 A 37/2020 a Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 A 123/ 2018 nepovažuje pro nyní souzenou věc za přílehlavé, neboť se týkají případů skutkově zcela odlišných. V prvně označené věci krajský soud neposuzoval zásahovou žalobu, ale rozhodnutí o přestupku na úseku evidence tržeb a v druhém případě soud posuzoval výzvu k odstranění pochybností správce daně ohledně registračních údajů žalobce uvedených v jeho přihlášce k registraci k DPH vydanou podle § 128 daňového řádu, který zároveň stanoví důsledky nevyhovění (pozdního vyhovění) výzvě. Žalobcem citované závěry z těchto rozsudků proto nelze vztáhnout na nyní souzenou věc.
17. Pokud jde o rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10 A 53/2015, jedná se o věc skutkově a právně podobnou (zásahová žaloba proti výzvě správce daně dle §57 odst. 1 písm. b) daňového řádu) a Městský soud v Praze tímto rozsudkem žalobu rovněž zamítl

Shodu s prvopisem potvrzuje

jako nedůvodnou. Žalobcem citované pasáže se týkají posouzení odůvodnění výzvy správcem daně a obecně se lze s jejich obsahem ztotožnit, i když v nyní souzené věci soud k vyhodnocení zákonnosti výzvy z důvodů výše uvedených nepřistoupil (odst. 15 tohoto rozsudku).

18. Na základě shora uvedené právní argumentace krajský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.

19. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v tomto řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 17. února 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu